Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/96/EK

(2003. gada 27. janvāris)

par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA)

(OV L 37, 13.2.2003, lpp. 24)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2003/108/EK (2003. gada 8. decembris)	L 345	106	31.12.2003

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/96/EK

(2003. gada 27. janvāris)

par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([3]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2002. gada 8. novembrī apstiprināto kopīgo dokumentu ([4]),

tā kā:

(1) Kopienas vides politikas mērķi jo īpaši ir saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību un izmantot dabas resursus apdomīgi un racionāli. Šīs politikas pamatā ir piesardzības princips un principi, kuri paredz profilakses pasākumus attiecībā uz vides postījumiem atbilstīgi prioritātei, kas novērš cēloņus, un ka maksā piesārņotājs.

(2) Kopienas stratēģijas un rīcības programma attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību (Piektā rīcības programma vides jomā) ([5]) nosaka, ka noturīgai attīstībai ir vajadzīgas būtiskas izmaiņas pašreizējos attīstības, ražošanas, patēriņa un attieksmes modeļos un, *inter alia*, atzīst, ka jāsamazina izšķērdīgs dabas resursu patēriņš un jāveic piesārņojuma profilakse. Tajā minēts, ka elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi (EEIA) ir viena no mērķa jomām, kas jāregulē attiecībā uz profilakses, reģenerācijas un drošas atkritumu glabāšanas principa piemērošanu.

(3) Komisijas 1996. gada 30. jūlija paziņojums par Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģijas pārskatīšanu nosaka, ka gadījumā, ja atkritumu ražošana ir neizbēgama, to vielas vai enerģiju izmanto vai reģenerē atkārtoti.

(4) Padome savā 1997. gada 24. februāra rezolūcijā par atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju ([6]) uzsvēra atkritumu reģenerācijas attīstību, lai samazinātu glabājamo atkritumu daudzumu un taupītu dabas resursus, jo īpaši, ieviešot atkārtotu izmantošanu, apstrādi, kompostēšanu un reģenerējot atkritumus enerģijā, un atzina, ka katrā atsevišķā gadījumā risinājuma izvēle veicama, ņemot vērā ietekmi uz vidi un ekonomisko ieguvumu, bet tā kā attīstās zinātne un tehnika un notiek tālāki aprites cikla pētījumi, materiālu atkārtota izmantošana un reģenerācija uzskatāma par vēlamu tiktāl, cik tie ir vislabākie vides aizsardzības risinājumi. Padome arī aicina Komisiju pēc iespējas ātri izstrādāt atbilstīgus paveiktā darba kontroles pasākumus prioritāro atkritumu plūsmu programmas projektiem, to skaitā EEIA.

([1]) OV C 365 E, 19.12.2000., 184. lpp. un OV C 240 E, 28.8.2001., 298. lpp.
([2]) OV C 116, 20.4.2001., 38. lpp.
([3]) OV C 148, 18.5.2001., 1. lpp.
([4]) Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. maija atzinums (OV C 34 E, 7.2.2002., 115. lpp.), Padomes 2001. gada 4. decembra kopējā nostāja (OV C 110 E, 7.5.2002., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2002. gada 10. aprīļa lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2002. gada 18. decembra lēmums un Padomes 2002. gada 16. decembra lēmums.
([5]) OV C 138, 17.5.1993., 5. lpp.
([6]) OV C 76, 11.3.1997., 1. lpp.

▼B

(5) Eiropas Parlaments savā 1996. gada 14. novembra rezolūcijā [1] aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus direktīvām par vairākām prioritāro atkritumu plūsmām, ietverot elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus, priekšlikumos ievērojot ražotāja atbildības principu. Šajā rezolūcijā Eiropas Parlaments aicina Padomi un Komisiju iesniegt priekšlikumus par atkritumu apjoma samazināšanu.

(6) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem [2] paredz ar konkrētām direktīvām vai, papildinot Direktīvu 75/442/EEK par īpašu kategoriju atkritumu apsaimniekošanu, pieņemt īpašus noteikumus par dažiem gadījumiem.

(7) Kopienā radītais EEIA daudzums strauji pieaug. Elektrisko un elektronisko iekārtu (EEI) bīstamās sastāvdaļas ir nozīmīgākā atkritumu apsaimniekošanas posma daļa, un EEIA otrreizēja pārstrāde nav pietiekama.

(8) Ja dalībvalstis darbojas individuāli, mērķis par EEIA apsaimniekošanas uzlabošanu nav sasniedzams. Jo īpaši, atšķirīgs ražotāja atbildības principa īstenošana dažādās valstīs rada būtiskas atšķirības ekonomikā strādājošo uzņēmēju finansiālajos apgrūtinājumos. Atšķirības valstu politikā attiecībā uz EEIA apsaimniekošanu kaitē otrreizējas pārstrādes politikas efektivitāti. Šā iemesla dēļ svarīgākos kritērijus definē Kopienas līmenī.

(9) Šīs direktīvas noteikumi attiecināmi uz izstrādājumiem un ražotājiem neatkarīgi no pārdošanas metodes, ietverot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu. Šajā sakarā to ražotāju un izplatītāju pienākums, kuri izmanto tālpārdošanas vai elektroniskās pārdošanas kanālus tiktāl, cik realizējams, ir ieviest un lietot vienādu shēmu, lai novērstu citu izplatīšanas kanālu, kam iekārtas pārdotas, izmantojot tālpārdošanu un elektronisko pārdošanu, šajā direktīvā paredzēto izmaksu attiecībā uz EEIA uzņemšanos.

(10) Šī direktīva aptver visas elektriskās un elektroniskās iekārtas, ko izmanto patērētāji, un elektriskās un elektroniskās iekārtas, kas paredzētas profesionālajai lietošanai. Šī direktīva jāpiemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus par drošības un veselības aizsardzības prasībām, kas aizsargā visas personas, kuras nonāk saskarē ar EEIA, kā arī īpašos Kopienas tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, jo īpaši Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/157/EEK par baterijām un akumulatoriem, kuros ir dažas bīstamas vielas [3].

(11) Direktīva 91/157/EEK jāpārskata pēc iespējas ātri, jo īpaši ņemot vērā šo direktīvu.

(12) Šajā direktīvā noteiktā ražotāja atbildība ir viens no līdzekļiem, lai nodrošinātu tādu elektrisko un elektronisko iekārtu konstruēšanu un ražošanu, kurās pilnā mērā ņem vērā un veicina remontu, iespējamo modernizēšanu, atkārtotu izmantošanu, demontāžu un otrreizējo pārstrādi.

(13) Lai attiecīgajam izplatītājpersonālam, kas pieņem atpakaļ un veic darbības ar EEIA, garantētu drošību un veselības aizsardzību dalībvalstis saskaņā ar valsts un Kopienas tiesību aktiem par drošības un veselības aizsardzības prasībām paredz nosacījumus, ievērojot kurus izplatītāji atsaka atpakaļpieņemšanu.

(14) Dalībvalstis sekmē tādu elektrisko un elektronisko iekārtu konstruēšanu un ražošanu, kurā ņem vērā to demontāžu un reģenerāciju, jo īpaši EEIA, to sastāvdaļu un materiālu atkārtotu izmantošanu un pārstrādi. Ražotājiem nav jāaizliedz EEIA atkār-

[1] OV C 362, 2.12.1996., 241. lpp.
[2] OV L 194, 25.7.1975., 47. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 6.6.1996., 32. lpp.).
[3] OV L 78, 26.3.1991., 38. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/101/EK (OV L 1, 5.1.1999., 1. lpp.).

▼B

tota izmantošana dažu konstrukcijas īpatnību vai ražošanas procesa dēļ, ja vien šādas konstrukcijas īpatnības vai ražošanas procesi neuzrāda būtiskas priekšrocības, piemēram, attiecībā uz vides aizsardzību un/vai drošības prasībām.

(15) Dalīta vākšana ir EEIA īpašas apstrādes un otrreizējas pārstrādes priekšnosacījums, un tā ir vajadzīga, lai sasniegtu cilvēku veselības un vides aizsardzības noteikto līmeni Kopienā. Patērētāji aktīvi iesaistās vākšanas veicināšanā, un viņi ir jāpārliecina nodot atpakaļ EEIA. Tādēļ paredz ērtas iekārtas EEIA atpakaļnodošanai, izveidojot sabiedriskos savākšanas punktus, kur privātām mājsaimniecībām ir iespēja nodot atpakaļ savus atkritumus vismaz bez maksas.

(16) Lai sasniegtu noteikto aizsardzības līmeni un saskaņotos Kopienas vides mērķus, dalībvalstis ievieš attiecīgus pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu EEIA kā nešķirotu sadzīves atkritumu glabāšanu un sasniegtu augstu EEIA dalītas vākšanas līmeni. Lai dalībvalstīs nodrošinātu efektīgas savākšanas programmas ieviešanu, tām jāpieprasa augsts no privātām mājsaimniecībām savāktā EEIA līmenis.

(17) Nepieciešama īpaša EEIA apstrāde, lai izvairītos no piesārņojošo vielu dispersijas otrreizējās pārstrādes materiālos vai atkritumu plūsmā. Šāda apstrāde ir visefektīvākais līdzeklis, lai nodrošinātu atbilstību noteiktajam vides aizsardzības līmenim Kopienā. Iestādes un uzņēmumi, kas veic otrreizējo pārstrādi un apstrādi, ievēro minimālos standartus, lai novērstu ar EEIA apstrādi saistīto negatīvo ietekmi uz vidi. Izmanto vislabākās pieejamās atkritumu apstrādes, reģenerācijas un otrreizējas pārstrādes metodes, kas nodrošina cilvēku veselības aizsardzību un augstu vides aizsardzību. Atkritumu apstrādes, reģenerācijas un otrreizējas pārstrādes metodes turpmāk nosaka saskaņā ar Direktīvas 96/61/EK procedūrām.

(18) Vajadzības gadījumā prioritāti piešķir EEIA un tā sastāvdaļu, detaļu bloku un patērējamu materiālu atkārtotai izmantošanai. Gadījumā, ja atkārtota izmantošana nav vēlama, visus dalīti vāktos EEIA nosūta reģenerācijai, kurā sasniedz augstu otrreizējās pārstrādes un reģenerācijas līmeni. Turklāt ražotāji jāpārliecina iebūvēt otrreizējās pārstrādes materiālus jaunās iekārtās.

(19) Pamatprincipus attiecībā uz EEIA apsaimniekošanas finansēšanu nosaka Kopienas līmenī, un finansēšanas shēmām jāsekmē augsti savākšanas rādītāji, kā arī ražotāja atbildības principa īstenošana.

(20) Elektrisko un elektronisko iekārtu lietotājiem privātās mājsaimniecībās jānodrošina iespēja vismaz bez maksas nodod atpakaļ EEIA. Tāpēc ražotāji finansē savākšanu no vākšanas iekārtām un apstrādi, reģenerāciju un EEIA glabāšanu. Lai gūtu ražotāja atbildības principa maksimālu efektivitāti, katrs ražotājs atbild par ražotās produkcijas atkritumu apsaimniekošanas finansējumu. Ražotājam ir izvēles iespēja, lai, individuāli vai pievienojoties kādai kopsistēmai, pildītu šīs saistības. Katrs ražotājs, laižot tirgū kādu produktu, sniedz finanšu galvojumu, lai novērstu sabiedrības vai pārējo ražotāju izmaksas sakarā ar EEIA apsaimniekošanu attiecībā uz "pamestajiem produktiem". Atbildību par iepriekš radušos atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu dala esošie ražotāji atbilstīgi kolektīvām finansējuma sistēmām, kuras darbojas rodoties izdevumiem un kurās visi tirgū esošie ražotāji veic proporcionālas iemaksas. No kolektīvajām finansējuma sistēmām nav jāizslēdz "nišas produktu" un mazu apjomu ražotāji, importētāji, un jaunpienācēji tirgū. Pārejas perioda laikā ražotājiem dod brīvprātīgu iespēju, piedāvājot jaunus izstrādājumus, informēt pircējus par iepriekš radušos atkritumu savākšanas, apstrādes un glabāšanas izdevumiem, nepiesārņojot vidi. Ražotāji, izmantojot šo noteikumu, nodrošina minēto izdevumu nepārsniegšanu pār faktiskajiem.

▼B

(21) Lai EEIA vākšana būtu sekmīga, obligāti jāinformē lietotāji par prasību glabāt EEIA kā šķirotus sadzīves atkritumus un vākt EEIA dalīti, kā arī par vākšanas sistēmām un to nozīmi EEIA apsaimniekošanā. Šāda informācija netieši norāda uz attiecīgo marķēšanu elektriskajās un elektroniskajās iekārtās, kas var nokļūt atkritumu tvertnēs vai līdzīgos sadzīves atkritumu vākšanas līdzekļos.

(22) Apsaimniekošanas un jo īpaši EEIA apstrādes un reģenerācijas/otrreizējas pārstrādes veicināšanā ir svarīga ražotāju sniegtā informācija par sastāvdaļu un materiālu identifikāciju.

(23) Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaužu un monitoringa infrastruktūra ļauj šīs direktīvas pienācīgas īstenošanas pārbaudi, *inter alia*, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Ieteikumu 2001/331/EK, kurā paredz vides pārbaužu minimālos kritērijus dalībvalstīs ([1]).

(24) Lai pārraudzītu šajā direktīvā noteikto mērķu īstenošanu, ir vajadzīga informācija par svaru vai, ja tā nav pieejama, par Kopienas tirgū laisto elektrisko un elektronisko iekārtu vienību skaitu un saskaņā ar šo direktīvu savākto EEIA rādītājiem, atkārtotu izmantošanu (to skaitā, ciktāl iespējams, nedalāmu ierīču atkārtotu izmantošanu), reģenerācijas/otrreizējas pārstrādes un eksporta līmeni.

(25) Dalībvalstis var piemērot dažus šīs direktīvas noteikumus, izmantojot kompetento iestāžu un attiecīgo saimniecības nozaru līgumus ar noteikumu, ka ievērotas īpašās prasības.

(26) Komisija, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību un saskaņā ar komitejas procedūru, pielāgo dažus šīs direktīvas noteikumus, produktu sarakstu, kas atbilst I A pielikumā norādītajām kategorijām, EEIA esošo materiālu un sastāvdaļu dalītu apstrādi, EEIA glabāšanas un apstrādes un EEI marķēšanas simbola tehniskās prasības.

(27) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijas izpildes pilnvaras īstenošanai ([2]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

Šīs direktīvas pirmā prioritāte ir novērst elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus (EEIA), papildus arī to atkārtotu izmantošanu, otrreizēju pārstrādi un citus šo atkritumu reģenerācijas veidus, lai samazinātu atkritumu glabāšanu. Tā arī paredz uzlabot vides aizsardzības prasību izpildi visiem uzņēmējiem, kuri iesaistīti elektrisko un elektronisko iekārtu aprites ciklā, t.i., ražotāji, izplatītāji un patērētāji un jo īpaši tie uzņēmēji, kas tieši iesaistīti elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādē.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro elektriskām un elektroniskām iekārtām, kas atbilst I A pielikumā norādītajām kategorijām, ja vien attiecīgā iekārta nav daļa no kādas cita tipa iekārtas, uz ko neattiecas šī direktīva. I B pielikumā uzskaitīto produktu saraksts atbilst I A pielikumā norādītajām kategorijām.

([1]) OV L 118, 27.4.2001., 41. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus par drošību un veselības aizsardzības prasībām un īpašus Kopienas tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu.

3. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām attiecībā uz dalībvalstu drošības pamatinterešu aizsardzību, ieročiem, munīciju un militāru aprīkojumu. Tas tomēr neattiecas uz izstrādājumiem, kas nav īpaši paredzēti militāriem nolūkiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "elektriskās un elektroniskās iekārtas" vai "EEI" ir iekārtas, ko darbina ar elektrisko strāvu vai elektromagnētisko lauku, un iekārtas šādas strāvas un lauka ģenerēšanai, piegādei un mērīšanai, kas atbilst kategorijām, kuras norādītas I A pielikumā, un kas konstruētas izmantošanai ar spriegumu, kurš nepārsniedz 1 000 voltus maiņstrāvai un 1 500 voltus līdzstrāvai;

b) "elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi" vai "EEIA" ir elektriskas un elektroniskas iekārtas, kas ir atkritumi Direktīvas 75/442/EEK 1. panta a) apakšpunktā nozīmē, ietverot visas sastāvdaļas, detaļu blokus un palīgmateriālus, kas ir izstrādājuma daļa brīdī, kad to atzīst par nolietojušos;

c) "profilakse" ir pasākumi, lai samazinātu EEIA un tajos esošo materiālu un vielu daudzumus, un to kaitīgumu videi;

d) "atkārtota izmantošana" ir jebkurš process, ar kuru EEIA vai to sastāvdaļas vēlreiz izmanto tam pašam mērķim, kam izstrādājumu izgatavo, ietverot savākšanas punktos atpakaļ nodotu iekārtu vai to daļu turpmāku izmantošanu pie izplatītājiem, otrreizējās pārstrādes veicējiem vai ražotājiem;

e) "otrreizēja pārstrāde" ir sākotnējā vai cita ražošanas procesa atkritumu materiālu atkārtota apstrāde, izņemot enerģijas reģenerāciju, kas nozīmē, ka sadedzināmos atkritumus izmanto enerģijas iegūšanai, tos tieši sadedzinot kopā ar vai bez citiem atkritumiem, bet reģenerējot siltumu;

f) "reģenerācija" ir kāds no piemērotajiem procesiem, ko paredz Direktīvas 75/442/EEK II B pielikums;

g) "glabāšana" ir kāds no piemērotajiem procesiem, ko paredz Direktīvas 75/442/EEK II A pielikums;

h) "apstrāde" ir jebkurš process pēc EEIA nodošanas apstrādes punktā attiecībā uz sanāciju, demontāžu, cinkošanu, reģenerāciju vai glabāšanas sagatavošanu, vai citu procesu, ko veic EEIA reģenerācijai un/vai glabāšanai;

i) "ražotājs" ir jebkura persona, kas neatkarīgi no pielietotās tirdzniecības metodes, ietverot tālsaziņas tirdzniecību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvu 97/7/EK par patērētāju aizsardzību attiecībā uz tālpārdošanas kontraktiem ([1]):

   i) izgatavo un pārdod elektriskas un elektroniskas iekārtas ar savu firmas zīmi;

   ii) atkārtoti pārdod ar savu firmas zīmi iekārtas, ko ražojuši citi piegādātāji, personu, kas pārdod atkārtoti, neuzskata par "ražotāju", ja ražotāja firmas zīme ir uz iekārtas, ko paredz i) apakšpunkts; vai

   iii) profesionāli importē un eksportē elektriskas un elektroniskas iekārtas kādā dalībvalstī.

([1]) OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

▼B

Personu, kas ekskluzīvi nodrošina finansējumu saskaņā vai atbilstīgi finansējuma nolīgumam, neuzskata par "ražotāju", ja vien tā nedarbojas arī kā ražotājs i), ii) un iii) apakšpunkta nozīmē;

j) "izplatītājs" ir jebkura persona, kas komerciāli piegādā elektriskas un elektroniskas iekārtas personai, kas plāno tās pielietot;

k) "EEIA no privātām mājsaimniecībām" ir EEIA no privātām mājsaimniecībām un komerciālām, rūpnieciskām, iestāžu struktūrām un citām vietām un kas veida vai daudzuma ziņā ir līdzīgi tiem, kuri ir no privātām mājsaimniecībām;

l) "bīstama viela vai preparāts" ir jebkura viela vai preparāts, ko uzskata par bīstamu saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK ([1]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/45/EK ([2]);

m) "finansējuma nolīgums" ir jebkurš aizdevuma, nomas, īres līgums vai vienošanās par pārdošanu uz nomaksu vai vienošanās attiecībā uz jebkādu iekārtu neatkarīgi no tā, vai minētā līguma vai vienošanās vai jebkura līguma vai papildu līguma noteikumos paredzēts vai nav paredzēts šo iekārtu īpašumtiesību nodošana.

4. pants

Produktu konstruēšana

Dalībvalstis veicina tādu elektrisko un elektronisko iekārtu konstruēšanu un ražošanu, kas ņem vērā un veicina to demontāžu un reģenerāciju, jo īpaši EEIA, to sastāvdaļu un materiālu atkārtotu izmantošanu un otrreizēju pārstrādi. Šajā sakarā dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai ražotāji nenoraidītu EEIA atkārtotu izmantošanu dažu konstrukcijas īpatnību vai ražošanas procesu dēļ, ja vien šādas konstrukcijas īpatnības vai ražošanas process nav uzrādījis būtiskas priekšrocības, piemēram, attiecībā uz vides aizsardzības un/vai drošības prasībām.

5. pants

Dalīta vākšana

1. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu EEIA kā nešķirotu sadzīves atkritumu glabāšanu un sasniegtu augstu EEIA dalītas vākšanas līmeni.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka privāto mājsaimniecību EEIA līdz 2005. gada 13. augustam:

a) izveido sistēmas, kas ļauj tiešajiem īpašniekiem un izplatītājiem nodot atpakaļ šādus atkritumus vismaz bez maksas. Dalībvalstis nodrošina vajadzīgo vākšanas iekārtu resursus un pieejamību, jo īpaši ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;

b) piegādājot jaunu izstrādājumu, izplatītāji ir atbildīgi par attiecīgo atkritumu vienību atpakaļnodošanas iespēju vismaz bez maksas, ja attiecīgā iekārta ir līdzīga tipa un veikusi tādas pašas funkcijas, kā piegādātā iekārta. Dalībvalstis pieļauj atkāpes no šā noteikuma gadījumā, ja tās tiešajam īpašniekam nodrošina EEIA atpakaļnodošanas iespējas neapgrūtinājumu, un ka tiešais īpašnieks šīs sistēmas izmanto bez maksas. Pielietojot šo noteikumu, dalībvalstis informē Komisiju;

c) neskarot a) un b) apakšpunkta noteikumus, ražotāji izveido un vada individuālas un/vai kolektīvas privātu mājsaimniecību EEIA atpakaļnodošanas sistēmas, paredzot to atbilstību šīs direktīvas mērķiem;

([1]) OV 196, 16.8.1967., 1. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2001/59/EK (OV L 225, 21.8.2001., 1. lpp.).

([2]) OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp. Direktīva, kura grozīta ar Komisijas Direktīvu 2001/60/EK (OV L 226, 22.8.2001., 5. lpp.).

▼B

d) ņemot vērā valsts un Kopienas veselības aizsardzības un drošības standartus, saskaņā ar a) un b) apakšpunktu noraida EEIA atpakaļnodošanu, kura piesārņojuma dēļ apdraud personāla drošību un veselību. Dalībvalstis paredz īpašas sistēmas attiecībā uz šādiem EEIA.

Dalībvalstis paredz īpašus pasākumus EEIA atpakaļ nodošanai saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, ja attiecīgajā iekārtā nav būtisko sastāvdaļu vai ja attiecīgā iekārta satur citādus atkritumus nekā EEIA.

3. Ja EEIA nav privātu mājsaimniecību EEIA, un neskarot 9. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka šādus atkritumus vāc ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā.

4. Dalībvalstis nodrošina saskaņā ar iepriekšminēto 1., 2. un 3. punktu visus savāktos EEIA transportē uz atbilstīgi 6. pantam apstiprinātiem apstrādes iekārtām, ja vien nedalāmās ierīces netiek pielietotas atkārtoti. Dalībvalstis nodrošina, ka paredzētās atkārtotās pielietošanas dēļ netiek apieti šīs direktīvas noteikumi, jo īpaši attiecībā uz 6. un 7. pantu. Dalīti vācamos EEIA vāc un transportē tā, lai optimizētu to sastāvdaļu vai nedalāmās iekārtas atkārtotu pielietojumu un otrreizēju pārstrādi, ko var atkārti pielietot vai otrreizēji pārstrādāt.

5. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais 2006. gada 31. decembrī no privātām mājsaimniecībām gadā uz vienu iedzīvotāju savāc vismaz četrus kilogramus EEIA.

Eiropas Parlaments un Padome, pēc Komisijas priekšlikuma un ņemot vērā dalībvalstīs gūto tehnisko un saimnieciskās darbības pieredzi, nosaka jaunu mērķi, kas jāsasniedz līdz 2008. gada 31. decembrim. To izsaka procentuāli no elektrisko un elektronisko iekārtu daudzumiem, kas iepriekšējos gados pārdoti privātām mājsaimniecībām.

6. pants

Apstrāde

1. Dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, izveido sistēmas EEIA apstrādei, kurās izmanto vislabākās apstrādes, reģenerācijas un otrreizējas pārstrādes zināmās metodes. Ražotāji izveido sistēmas individuāli un/vai kolektīvi. Saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumu apstrādē veic vismaz visu šķidrumu aizvākšanu un dalītu apstrādi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 75/442/EEK 4. pantam.

Citas apstrādes metodes, kas nodrošina vismaz tādu pašu cilvēku veselības un vides aizsardzību, var iekļaut II pielikumā saskaņā ar procedūru, kas minēta 14. panta 2. punktā.

Rūpējoties par vides aizsardzību, dalībvalstis nosaka savākto EEIA apstrādes minimālos kvalitātes standartus. Nosakot šādus kvalitātes standartus, dalībvalstis par to informē Komisiju, kura tos publicē.

2. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 9. un 10. pantu nodrošina kompetentās iestādes atļauju attiecībā uz katru iestādi vai uzņēmumu, kas veic apstrādi.

Izņēmumu attiecībā uz Direktīvas 75/442/EEK 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto atļaujas prasību piemēro attiecīgā EEIA reģenerācijas procesiem, ja pirms reģistrācijas kompetentās iestādes veic pārbaudi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 75/442/EEK 4. pantam.

Pārbauda:

a) apstrādājamo atkritumu tipu un apjomu;

b) vispārējās tehniskās prasības, kas jāievēro;

c) veicamos piesardzības pasākumus.

Pārbaudi veic vismaz reizi gadā un rezultātus nosūta dalībvalstīm un Komisijai.

▼B

3. Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde vai uzņēmums, kas veic apstrādes operācijas, EEIA apstrādā un glabā saskaņā ar III pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. punktā minētajā atļaujā vai reģistrācijā ir visi nosacījumi, kas vajadzīgi 1. un 3. punkta prasību atbilstībai un tādu reģenerācijas mērķu sasniegšanai, ko nosaka 7. pants.

5. Apstrādi var veikt arī ārpus attiecīgās dalībvalsts vai Kopienas ar noteikumu, ja EEIA transportē saskaņā ar Padomes 1993. gada 1. februāra Regulu (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu ievešanu un izvešanu Eiropas Kopienā ([1]).

Saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93, Padomes 1999. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 1420/1999 ([2]), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, kuras piemēro dažu veidu atkritumu izvešanā uz konkrētām valstīm, kas nav ESAO (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija) dalībnieces, un Komisijas 1999. gada 12. jūlija Regulu (EK) Nr. 1547/1999 ([3]), ar kuru nosaka kontroles procedūras atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 259/93, ko piemēro dažu veidu atkritumu izvešanā uz konkrētām valstīm, uz kurām nav attiecināms ESAO Lēmums C(92)39, uzskata, ka attiecībā uz no Kopienas izvestajiem EEIA izpildītas saistības un mērķi, kas minēti šīs direktīvas 7. panta 1. un 2. punktā, ja eksportētājs pierāda reģenerācijas, atkārtotas izmantošanas un/vai otrreizējas apstrādes procesu veikšanu saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.

6. Dalībvalstis veicina iestāžu vai uzņēmumu, kas veic apstrādes procesu, sertificētas vides apsaimniekošanas sistēmas ieviešanu saskaņā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Regulu (EK) Nr. 761/2001, ar ko nosaka organizāciju brīvprātīgu piedalīšanos Kopienas vides apsaimniekošanas un kontroles sistēmā (VAKS) ([4]).

7. pants

Reģenerācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, izveido individuālas vai kolektīvas sistēmas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nodrošinātu dalīti vāktu EEIA reģenerāciju saskaņā ar 5. pantu. Dalībvalstīs priekšroku dod atkārtotam pielietojumam attiecībā uz nedalāmu ierīci. Līdz 4. punktā minētajai dienai šādas ierīces neņem vērā, aprēķinot 2. punktā minēto uzdevumu rādītājus.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 6. pantu nodrošina, ka attiecībā uz apstrādei nosūtītajiem EEIA līdz 2006. gada 31. decembrim ražotāji sasniedz šādus mērķus:

a) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 1. un 10. kategorijai I A pielikumā:

   — reģenerācijas līmeni minimāli palielina līdz 80 % no vidējā ierīces svara, un

   — sastāvdaļu, materiālu un vielu atkārtotas izmantošanas un otrreizējas pārstrādes līmeni minimāli palielina līdz 75 % no vidējā ierīces svara;

b) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 3. un 4. kategorijai I A pielikumā:

   — reģenerācijas līmeni minimāli palielina līdz 75 % no vidējā ierīces svara, un

([1]) OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).
([2]) OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2243/2001 (OV L 303, 20.11.2001., 11. lpp.).
([3]) OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumu izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2243/2001.
([4]) OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.

▼B

— sastāvdaļu, materiālu un vielu atkārtotas izmantošanas un otrreizējas pārstrādes līmeni minimāli palielina līdz 65 % no vidējā ierīces svara;

c) attiecībā uz EEIA, kas atbilst 2., 5., 6., 7. un 9. kategorijai I A pielikumā:

— reģenerācijas līmeni minimāli palielina līdz 70 % no vidējā ierīces svara, un

— sastāvdaļu, materiālu un vielu atkārtotas izmantošanas un otrreizējas pārstrādes līmenis minimāli palielina līdz 50 % no vidējā ierīces svara;

d) attiecībā uz gāzizlādes lampām, sastāvdaļu, materiālu un vielu atkārtotas izmantošanas un otrreizējas pārstrādes līmeni minimāli palielina līdz 80 % no lampu svara.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka aprēķinot šo uzdevumu rādītājus, ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, EEIA, to sastāvdaļu, materiālu un vielu masas uzskaiti veic, tos ievietojot ("ievade") apstrādes iekārtā un izvadot ("izvade"), un/vai ievietojot ("ievestie daudzumi") reģenerācijas vai otrreizējas pārstrādes iekārtā.

Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai kontrolētu, kā dalībvalstis ievēro 2. punktā paredzētos mērķus, to skaitā izstrādātās materiālu specifikācijas. Komisija iesniedz šo pasākumu vēlākais 2004. gada 13. augustā.

4. Eiropas Parlaments un Padome līdz 2008. gada 31. decembrim saskaņā ar Komisijas priekšlikumu nosaka jaunus mērķus attiecībā uz reģenerāciju un atkārtotu izmantošanu/otrreizēju pārstrādi, to skaitā vajadzības gadījumā atkārtotu izmantošanu nedalāmajai ierīcei un izstrādājumiem, kas atbilst 8. kategorijai I A pielikumā. To dara, ņemot vērā lietošanā esošo elektrisko un elektronisko iekārtu labvēlīgo ietekmi uz vidi, piemēram, lai uzlabotu resursu izmantošanas efektivitāti, ko nodrošina materiālu un tehnoloģijas attīstība. Ievērojot arī tehnikas attīstību atkārtotas izmantošanas, reģenerācijas un otrreizējas pārstrādes, kā arī produktu un materiālu jomā un pieredzi, ko gūst dalībvalstis un šī rūpniecības nozare.

5. Dalībvalstis veicina jaunu reģenerācijas, otrreizējas pārstrādes un apstrādes metožu izstrādi.

8. pants

Finansējums attiecībā uz privāto mājsaimniecību EEIA

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2005. gada 13. augustam nodrošina, ka ražotāji paredz finansējumu vismaz attiecībā uz privātajām mājsaimniecībām saskaņā ar 5. panta 2. punktu izveidotajās vākšanas iekārtās uzglabāto EEIA savākšanu, apstrādi, reģenerāciju un videi nekaitīgu glabāšanu.

2. Pēc 2005. gada 13. augusta tirgū laistajiem izstrādājumiem, katrs ražotājs atbild par 1. punktā minētā procesa finansēšanu attiecībā uz paša ražoto izstrādājumu atkritumiem. Ražotājs izvēlas, vai šīs saistības pildīt individuāli vai pievienojoties kopsistēmai.

Dalībvalstis nodrošina, lai, laižot tirgū izstrādājumu, katrs ražotājs sniedz galvojumu par visu EEIA apsaimniekošanas finansēšanu un lai ražotāji skaidri marķē savus izstrādājumus saskaņā ar 11. panta 2. punktu. Šis galvojums nodrošina 1. punktā minētā procesa finansējumu šim izstrādājumam. Šis galvojums ir ražotāja dalība attiecīgās EEIA apsaimniekošanas finansēšanas shēmās, otrreizējas pārstrādes apdrošināšana vai bloķēts bankas konts.

Pārdodot jaunus izstrādājumus, vākšanas, apstrādes un videi nekaitīgas glabāšanas izmaksas pircējiem nav jānorāda atsevišķi.

▼B

3. Lai finansētu apsaimniekošanas izmaksas par EEIA, ko rada izstrādājumi, kurus laiž tirgū pirms 1. punktā minētās dienas (“iepriekš radušies atkritumi”), paredz tādu vienas vai vairāku sistēmu ieviešanu, kurās visi izdevumu rašanās laikā tirgū esošie ražotāji veic proporcionālas iemaksas, piemēram, proporcionāli savai tirgus daļai, ko nosaka katram iekārtas tipam.

Dalībvalstis nodrošina, ka 8 gadu pārejas laikā (10 gadi 1. kategorijai I A pielikumā) pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ražotāji, pārdodot jaunus izstrādājumus pircējiem, norāda vākšanas, apstrādes un videi nekaitīgas glabāšanas izmaksas. Minētās izmaksas nepārsniedz faktiskās izmaksas.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai ražotāji, piegādājot elektriskās un elektroniskās iekārtas tālpārdošanā, arī ievēro šā panta prasības attiecībā uz iekārtu, ko piegādā dalībvalstī, kur dzīvo minētās iekārtas pircējs.

▼M1

9. pants

Finansējums attiecībā uz to lietotāju EEIA, kas nav privātas mājsaimniecības

1. Dalībvalstis līdz 2005. gada 13. augustam nodrošina, ka ražotāji veic EEIA vākšanas, apstrādes, reģenerācijas un videi nekaitīgas apglabāšanas izmaksu finansējumu attiecībā uz izstrādājumiem, kas tirgū laisti pēc 2005. gada 13. augusta un kas saņemti no lietotājiem, kuri nav privātas mājsaimniecības.

Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2005. gada 13. augustam attiecībā uz EEIA no izstrādājumiem, kas laisti tirgū pirms 2005. gada 13. augusta (iepriekš radušies atkritumi), apsaimniekošanas izmaksu finansējums ir tāds, kā tas izklāstīts šā panta trešajā un ceturtajā daļā.

Aizstājot iepriekš radušos atkritumus ar jauniem līdzvērtīgiem izstrādājumiem vai ar jauniem izstrādājumiem, kuri pilda to pašu funkciju, šo izstrādājumu ražotājiem jāparedz šādu izmaksu finansējums. Kā alternatīvu risinājumu dalībvalstis var paredzēt pilnīgu vai daļēju atbildību par šo finansējumu arī lietotājiem, kas nav privātas mājsaimniecības.

Citu iepriekš radušos atkritumu gadījumā izmaksu finansējumu veic lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības.

2. Neskarot šo direktīvu, ražotāji un lietotāji, kas nav privātas mājsaimniecības, slēdzot līgumus, paredz citas finansējuma metodes.

▼B

10. pants

Informācija lietotājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka elektrisko un elektronisko iekārtu lietotāji privātās mājsaimniecībās saņem vajadzīgo informāciju par:

a) prasību neglabāt EEIA, kas nav dalīti sadzīves atkritumi, un vākt šādus EEIA dalīti;

b) pieejamām atpakaļnodošanas un savākšanas sistēmām;

c) viņu pienākumus, lai veicinātu EEIA atkārtotu izmantošanu, otrreizējo pārstrādi un citus reģenerācijas veidus;

d) varbūtējās sekas, ko bīstamās vielas elektriskajās un elektroniskajās iekārtās rada attiecībā uz vidi un cilvēku veselību;

e) IV pielikumā parādītā simbola nozīmi.

2. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, lai patērētāji piedalītos EEIA vākšanā un lai viņi veicinātu atkārtotas izmantošanas, apstrādes un reģenerācijas procesa attīstību.

3. Lai līdz minimumam samazinātu EEIA glabāšanu nešķirotu sadzīves atkritumu veidā un sekmētu to dalītu vākšanu, dalībvalstis

▼B

nodrošina, ka ražotāji pienācīgi ar IV pielikumā norādīto simbolu marķē elektriskās un elektroniskās iekārtas, kas tirgū laistas pēc 2005. gada 13. augusta. Izņēmuma gadījumos, kad tas ir vajadzīgs sakarā ar produkta izmēru vai funkciju, simbolu uzdrukā uz attiecīgās elektriskās un elektroniskās iekārtas iepakojuma, lietošanas instrukcijas vai garantijas apliecības.

4. Dalībvalstis var prasīt, lai visu vai daļu no 1. līdz 3. punktā prasītās informācijas ražotāji un/vai izplatītāji sniegtu, piemēram, lietošanas instrukcijā vai tirdzniecības punktā.

11. pants

Apstrādes iekārtām paredzētā informācija

1. Lai sekmētu EEIA atkārtotu izmantošanu un pareizu apstrādi, nekaitējot videi, to skaitā apkopi, modernizāciju, renovāciju un otrreizēju pārstrādi, dalībvalstis ievieš vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāji sniedz informāciju par atkārtotu izmantošanu un apstrādi par katru jauna tipa tirgū laistu EEI gada laikā pēc šīs iekārtas laišanas tirgū. Ciktāl tas ir vajadzīgs atkārtotas izmantošanas centriem un apstrādes un otrreizējas pārstrādes iekārtām, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, šajā informācijā norāda dažādas elektrisko un elektronisko iekārtu sastāvdaļas un materiālus, kā arī bīstamo vielu un preparātu atrašanās vietu šajās iekārtās. Elektrisko un elektronisko iekārtu ražotāji šo informāciju sniedz vai rokasgrāmatās, vai elektroniskā veidā (piemēram, *CD — ROM*, tiešsaistes serviss) atkārtotas izmantošanas centriem, apstrādes un otrreizējas pārstrādes iekārtām.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai pēc 2005. gada 13. augusta tirgū laistas elektriskas un elektroniskas iekārtas ražotājs būtu skaidri atpazīstams pēc iekārtas marķējuma. Turklāt, lai nekļūdīgi varētu noteikt datumu, kad iekārta laista tirgū, iekārtas marķējumā norāda, ka iekārta laista tirgū pēc 2005. gada 13. augusta. Komisija veicina Eiropas standartu izstrādi šim nolūkam.

12. pants

Informācija un ziņojumi

1. Dalībvalstis izveido ražotāju reģistru un vāc ikgadēju informāciju, tai skaitā pamatotus vērtējumus, par tirgū laisto elektrisko un elektronisko iekārtu daudzumiem un kategorijām, kas savāktas, izmantojot visdažādākos kanālus, dalībvalstīs kā atkārtoti izmantotās, otrreizēji pārstrādātās un reģenerētās, kā arī par savākto atkritumu izvešanu pēc to svara, vai, ja tas nav iespējams, pēc skaita.

Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji, kas elektriskās un elektroniskās iekārtas piegādā, izmantojot distances saziņu, sniedz informāciju par atbilstību 8. panta 4. punkta prasībām un elektrisko un elektronisko iekārtu daudzumiem un kategorijām, kas laistas tirgū dalībvalstīs, kur dzīvo minēto iekārtu pircēji.

Dalībvalstis nodrošina, ka prasīto informāciju nosūta Komisijai reizi divos gados astoņpadsmit mēnešu laikā pēc pārskata laikposma beigām. Pirmais informācijas kopums aptver 2005. un 2006. gadu. Šo informāciju sniedz veidā, ko noteiks gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā saskaņā ar procedūru, kas minēta 14. panta 2. punktā, izveidojot datu bāzes par EEIA un to apstrādi.

Dalībvalstis paredz attiecīgu informācijas apmaiņu saskaņā ar šo punktu, jo īpaši attiecībā uz apstrādes procesiem, kas minēti 6. panta 5. punktā.

2. Neskarot 1. punkta prasības, dalībvalstis ik pēc trim gadiem nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumu sagatavo, ievērojot aptaujas anketu vai formu, ko Komisija izstrādā saskaņā ar

▼B

procedūru, ko nosaka 6. pants Padomes 1991. gada 23. decembra Direktīvā 91/692/EEK ([1]). Minēto anketu vai formu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms tā laikposma sākuma, par ko gatavo ziņojumu. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc trīs gadu laikposma, par ko gatavo ziņojumu.

Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 2004. gada līdz 2006. gadam.

Deviņu mēnešu laikā pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

13. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

Jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu 7. panta 3. punktu, I B pielikumu (jo īpaši, lai, iespējams, iekļautu mājsaimniecību gaismekļus, kvēlspuldzes un fotoelementus, t.i., saules baterijas), II pielikumu (jo īpaši, ņemot vērā tehnikas attīstību EEIA pārstrādes metodēs) un III un IV pielikumu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 14. panta 2. punktā.

Pirms pielikumu grozīšanas Komisija *inter alia* konsultējas ar elektrisko un elektronisko iekārtu ražotājiem, pārstrādātājiem, pārstrādes uzņēmumiem un vides organizācijām, un darbinieku un patērētāju asociācijām.

14. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, ko izveido saskaņā ar Direktīvas 75/442/EK 18. pantu.

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

15. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro valsts noteikumu pārkāpumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šādi noteiktās sankcijas ir efektīgas, ar nodarījumu samērīgas un preventīvas.

16. pants

Pārbaude un monitorings

Dalībvalstis nodrošina pārbaudi un monitoringu, kas dod tiesības pārbaudīt šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2004. gada 13. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

([1]) OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

▼B

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai normatīvo un administratīvo aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Paredzot šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstis transponē noteikumus, kas izklāstīti 6. panta 6. punktā, 10. panta 1. punktā un 11. pantā, izmantojot līgumus starp kompetentajām iestādēm un attiecīgajām saimniecības nozarēm. Tādi līgumi atbilst šādām prasībām:

a) līgumi ir izpildāmi;

b) līgumos norāda mērķus un to izpildes termiņus;

c) līgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;

d) līgumu īstenošanā sasniegtos rezultātus pastāvīgi uzrauga, par tiem ziņo kompetentām iestādēm un Komisijai un tie ir pieejami sabiedrībai atbilstīgi nolīguma nosacījumiem;

e) kompetentās iestādes nodrošina, ka atbilstīgi līgumam pārbauda tā izpildi;

f) līgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem.

4. a) Grieķija un Īrija, kuras sakarā ar:

— otrreizējās pārstrādes infrastruktūras deficītu,

— ģeogrāfiskiem apstākļiem, piemēram, liels skaits nelielu salu un lauku un kalnu reģioni,

— zemo iedzīvotāju blīvumu, un

— zemo elektrisko un elektronisko iekārtu patēriņu,

nevar īstenot savākšanas uzdevumu, ko nosaka 5. panta 5. punkta pirmā daļa, reģenerācijas uzdevumus, kas minēti 7. panta 2. punktā, un kuras, saskaņā ar 5. panta 2.punkta trešo daļu Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvā par atkritumu poligoniem ([1]), var lūgt minētajā pantā paredzētā termiņa pagarinājumu, var pagarināt šīs direktīvas 5. panta 5. punktā un 7. panta 2. punktā minētos laikposmus ne ilgāk kā 24 mēnešus.

Šīs dalībvalstis informē Komisiju par saviem lēmumiem, vēlākais, transponējot šo direktīvu;

b) Komisija informē pārējās dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par šiem lēmumiem.

5. Piecu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi, jo īpaši attiecībā uz dalītās savākšanas, apstrādes, reģenerācijas un finansēšanas sistēmām. Turklāt ziņojumā ņem vērā tehnikas attīstību, gūto pieredzi un vides aizsardzības prasības un iekšējā tirgus darbību. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs direktīvas attiecīgo noteikumu pārskatīšanu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

([1]) OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

▼B

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I A PIELIKUMS

Elektrisko un elektronisko iekārtu kategorijas, uz ko attiecas šī direktīva

1. Liela izmēra mājsaimniecības preces
2. Maza izmēra mājsaimniecības preces
3. IT un elektrosakaru iekārtas
4. Patērētāju iekārtas
5. Apgaismes iekārtas
6. Elektriskie un elektronikas instrumenti (izņemot liela izmēra stacionārus ražošanas mehānismus)
7. Rotaļlietas, atpūtas un sporta piederumi
8. Medicīnas ierīces (izņemot visus implantētos un inficētos izstrādājumus)
9. Monitoringa un kontroles aprīkojums
10. Automātiskie smidzinātāji

▼B

I B PIELIKUMS

Izstrādājumu saraksts, kas jāņem vērā šīs direktīvas īstenošanā un kas ietilpst I A pielikumā uzskaitītajās kategorijās

1. Liela izmēra mājsaimniecības preces

Liela izmēra dzesēšanas ierīces

Ledusskapji

Saldētavas

Citas liela izmēra preces, ko izmanto pārtikas dzesēšanā, saglabāšanā un glabāšanā

Veļas mazgāšanas mašīnas

Drēbju žāvētava

Trauku mazgāšanas mašīnas

Kulinārās apstrādes aprīkojums

Elektriskās krāsnis

Elektriskās plītiņas

Mikroviļņu krāsnis

Citas liela izmēra preces, ko izmanto pārtikas kulinārai apstrādei un citai pārtikas pārstrādei

Elektriskās sildīšanas ierīces

Elektriskie radiatori

Citas liela izmēra preces telpu, gultu un sēdēšanai paredzētu mēbeļu apsildīšanai

Elektriskie ventilatori

Gaisa kondicionēšanas ierīces

Citas ventilācijas, izplūdes ventilācijas un kondicionēšanas iekārtas

2. Maza izmēra mājsaimniecības preces

Putekļu sūcēji

Elektriskās sukas

Citas tīrīšanas ierīces

Ierīces, ko izmanto šūšanai, adīšanai, aušanai un citai tekstilmateriālu pārstrādei

Gludekļi un citas ierīces gludināšanai, rullēšanai un citai apģērbu kopšanai

Tosteri

Cepšanas ierīces

Dzirnaviņas, kafijas automāti un ierīces trauku vai iepakojumu atvēršanai vai noslēgšanai

Elektriskie naži

Matu griešanas, žāvēšanas, zobu tīrīšanas, skūšanās, masāžas un citas ķermeņa kopšanas ierīces

Pulksteņi, rokas pulksteņi un iekārtas laika mērīšanai, rādīšanai vai reģistrēšanai

Svari

3. IT un elektrosakaru iekārtas

Centralizēta datu apstrāde

Centrālie procesori

▼B

Minidatori

Printeri

Personālā datortehnika

Personālie datori (to skaitā centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Klēpja datori (to skaitā centrālais procesors, pele, ekrāns un tastatūra)

Piezīmjdatori

Elektroniskās tabulas

Printeri

Kopēšanas iekārtas

Elektriskās un elektroniskās rakstāmmašīnas

Kabatas un galda elektroniskās skaitļošanas mašīnas

un citas preces un iekārtas informācijas vākšanai, glabāšanai, pārstrādei, noformēšanai vai pārraidīšanai elektroniskā veidā

Lietotāju termināliekārtas un sistēmas

Faksimili

Teleksi

Telefoni

Telefona automāts

Bezvada telefoni

Mobilie telefoni

Automātisko atbildētāju sistēmas

un citas preces vai iekārtas skaņas, attēlu vai citas informācijas pārraidīšanai, izmantojot elektrosakarus

4. Patērētāju iekārtas

Radioaparāti

Televizori

Videokameras

Video magnetofoni

Hi — fi magnetofoni

Audio pastiprinātāji

Mūzikas instrumenti

un citas preces vai iekārtas skaņas vai attēlu, tai skaitā signālu ierakstīšanai vai atskaņošanai, vai citas skaņu un attēlu izplatīšanas tehnoloģijas, izņemot elektrosakarus

5. Apgaismes iekārtas

Dienasgaismas lampu gaismekļi, izņemot mājsaimniecību gaismekļus

Taisnās dienasgaismas lampas

Kompaktas dienasgaismas lampas

Augstas intensitātes gāzizlādes lampas, to skaitā augstspiediena nātrija lampas un metālu halogenīdu lampas

Zema spiediena nātrija lampas

Cits apgaismojums vai iekārtas apgaismošanai vai gaismas kontrolei, izņemot kvēlspuldzes

6. Elektriskie un elektronikas instrumenti (izņemot liela izmēra stacionārus ražošanas mehānismus)

Urbji

▼B

Zāģi

Šujmašīnas

Virpošanas, frēzēšanas, noslīpēšanas, slīpēšanas, zāģēšanas, griešanas, lokšņu griešanas, urbšanas, caurumošanas, stancēšanas, ielocīšanas, liekšanas vai tamlīdzīgas koka, metāla un citu materiālu apstrādes iekārtas

Kniedēšanas, naglošanas vai skrūvēšanas instrumenti vai kniežu, naglu, skrūvju izņemšanas instrumenti un tiem līdzīgi instrumenti

Metināšanas, lodēšanas vai tiem līdzīgi instrumenti

Šķidrumu vai gāzveida vielu izsmidzināšanas, izplatīšanas, izkliedēšanas iekārtas vai cita veida apstrādes iekārta

Pļaušanas vai citu dārza darba rīki

7. Rotaļlietas, atpūtas un sporta piederumi

Elektriskie vilcieni vai sacīkšu automašīnu komplekti

Rokas videospēļu pults

Videospēles

Datori braukšanai ar velosipēdu, skriešanai, airēšanai u.c.

Sporta piederumi ar elektriskām vai elektroniskām detaļām

Naudas un žetonu elektroniskie azartspēļu automāti

8. Medicīnas ierīces (izņemot visus implantētos un inficētos izstrādājumus)

Radioterapijas iekārtas

Kardioloģija

Hemodializators

Mākslīgās elpināšanas aparatūra

Kodolmedicīna

In — vitro diagnostikas laboratorijas iekārtas

Analizatori

Saldētavas

Apaugļošanās testi

Citas slimību, traumu vai invaliditātes konstatēšanas, profilakses, monitoringa, ārstēšanas vai atvieglošanas ierīces

9. Monitoringa un kontroles instrumenti

Dūmu detektori

Siltumregulatori

Termostati

Mērīšanas, svēršanas vai koriģēšanas ierīces mājsaimniecībām vai laboratorijām

Citi monitoringa un kontroles instrumenti, ko izmanto rūpnieciskās iekārtās (piemēram, kontrolpaneļos)

10. Automātiskie sadalītāji

Karsto dzērienu automātiskie sadalītāji

Karsto vai auksto dzērienu pudeļu vai kārbu automātiskie sadalītāji

Cietu produktu automātiskie sadalītāji

Naudas automātiskie sadalītāji

Visas ierīces, kas automātiski izsniedz visa veida preces

▼B

II PIELIKUMS

Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu materiālu un detaļu dalīta apstrāde saskaņā ar 6. panta 1. punktu

1. No visiem dalīti savāktajiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem jāizņem vismaz šādas vielas:

   — kondensatorus, kuros ir polihlorēti bifenili (*PCB*), saskaņā ar Padomes 1996. gada 16. septembra Direktīvu 96/59/EK par polihlorbifenilu un polihlorterfenilu savākšanu (*PCB/PCT*) ([1]),

   — detaļas, kurās ir dzīvsudrabs, piemēram, dzīvsudraba releji vai izgaismošanas spuldzes,

   — akumulatorus,

   — mobilo telefonu un citu ierīču iespiedshēmas plates, ja iespiedshēmas plates virsma pārsniedz 10 kvadrātcentimetrus,

   — šķidrā un pastveida, kā arī krāsu tonera kasetnes,

   — plastmasa, kurā ir broma liesmu slāpētāji,

   — azbesta atkritumus un detaļas, kurās ir azbests,

   — katodu staru lampas,

   — hlorfluorogļūdeņraži (freoni) (*CFC*), daļēji halogenēti hlorfluorogļūdeņraži (*HCFC*) vai fluorogļūdeņraži (*HFC*), ogļūdeņraži (*HC*),

   — gāzizlādes lampas,

   — šķidro kristālu displeji (attiecīgā gadījumā kopā ar apvalku), ja to virsma pārsniedz 100 kvadrātcentimetrus, un displejus, ko izgaismo ar gāzizlādes lampām,

   — ārējie elektriskie kabeļi,

   — detaļas, kurās ir ugunsizturīgas keramikas šķiedras, kas aprakstītas Komisijas 1997. gada 5. decembra Direktīvā 97/69/EK, kura pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK par bīstamu vielu klasifikāciju, iesaiņojumu un marķēšanu ([2]),

   — detaļas, kurās ir radioaktīvas vielas, izņemot detaļas zem izņēmuma līmeņa, ko nosaka 3. pants un I pielikums Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvā 96/29/*Euratom*, ar ko nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un plašas sabiedrības veselības aizsardzībai pret apdraudējumiem, kurus rada jonizējošais starojums ([3]),

   — elektrolītu kondensatorus, kuros ir attiecīgās vielas (augstums > 25 mm, diametrs > 25 mm vai proporcionāli līdzīgs tilpums).

   Šīs vielas, preparātus un detaļas apglabā vai reģenerē saskaņā ar Padomes Direktīvas 75/442/EEK 4. pantu.

2. Turpmāk minētās detaļas no dalīti savāktiem elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem jāapstrādā, kā norādīts:

   — katodu staru lampas; jānoņem luminiscējošais pārklājums,

   — iekārtas, kurās ir ozonu noārdošas gāzes vai gāzes ar globālās sasilšanas potenciālu (*GWP*) virs 15, piemēram, putu un dzesēšanas ciklā izmantotās gāzes; gāzes pareizi jāizsūknē un jāapstrādā. Ozonu noārdošās gāzes jāapstrādā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni ([4]),

   — gāzizlādes lampās; izņem dzīvsudrabu.

3. Ņemot vērā vides aizsardzības apsvērumus un vēlamo otrreizējo izmantošanu un pārstrādi, 1. un 2. punktu piemēro tā, lai nekavētu nedalāmas iekārtas vai tās detaļu otrreizēju izmantošanu un pārstrādi, nekaitējot videi.

([1]) OV L 243, 24.9.1996., 31. lpp.
([2]) OV L 343, 13.12.1997., 19. lpp.
([3]) OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.
([4]) OV L 244, 29.9.2000., 1. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2039/2000 (OV L 244, 29.9.2000., 26. lpp.).

▼B

4. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija vispirms vērtē, vai jāizdara grozījumi attiecīgajos ierakstos par:

— mobilo telefonu iespiedshēmas platēm, un

— šķidro kristālu displejiem.

▼B

III PIELIKUMS

Tehniskās prasības saskaņā ar 6. panta 3. punktu

1. Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu glabāšanas vietas (to skaitā pagaidu glabāšanas vietas) pirms apstrādes (neskarot Padomes Direktīvas 1999/31/EK prasības):

   — necaurlaidīgas virsmas attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām, un vajadzības gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,

   — ūdensnecaurlaidīgs pārklājums attiecīgajās platībās.

2. Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apstrādes vietas:

   — svari apstrādāto atkritumu masas noteikšanai,

   — necaurlaidīgas virsmas un ūdensnecaurlaidīgi pārklājumi attiecīgajās platībās ar noplūžu savākšanas iekārtām, un vajadzīgajā gadījumā ar novades kanāliem un eļļas attīrītājiem,

   — nedemontētu rezerves detaļu piemērota glabāšanas vieta,

   — piemēroti konteineri akumulatoru, *PCB/PCT*, kas ir kondensatoros un citos bīstamos atkritumos, piemēram, radioaktīvajos atkritumos glabāšanai,

   — ūdens attīrīšanas iekārtas atbilstīgi veselības un vides aizsardzības prasībām.

▼B

IV PIELIKUMS

Elektrisko un elektronisko iekārtu marķējuma simbols

Simbolā, kas norāda uz elektrisko un elektronisko iekārtu dalītu savākšanu, attēlo nosvītrotu atkritumu konteineru uz riteņiem atbilstīgi turpmāk parādītajam zīmējumam. Simbolu uzdrukā saredzami, salasāmi un neizdzēšami.

